

**ἐπιχέω**, μέλ. -ήσω, αντηχώ, αντιλαλώ, σε Ευρ.

**ἐπήφῃσα**, αόρ. α΄ του ἐπαφύσσω.

**ἐπί**, πρόθ. με γεν., δοτ. και αιτ.: Ριζική σημασία, επάνω, επί, εις.

**A. ME GEN. · I.** λέγεται για τόπο, **I.** με ρήματα στάσης, επί ή πάνω, *κειῖσθαι ἐπὶ χθονός*, σε Ομήρ. Ιλ. · *ἐφ' ἵππου*, πάνω στην πλάτη του αλόγου, ἐφιππος κ.λπ. · *ἐπιγῆς*, πάνω στη γη, ἐπίγειος, σε Σοφ. · *ἐπ' ἀγροῦ*, στον αγρό, σε Ομήρ. Οδ. επίσης πλησίον ή κοντά, *ἐπίΛήμνου*, έξωθεν, μακριά από τη Λήμνο, σε Ηρόδ. κ.λπ. · με ρήματα κίνησης, η σημασία είναι πλήρης, μεστός, *ἐπ' ἠπεύροιο ἔρυσσαν*, έσυραν το πλοίο εξολοκλήρου πάνω στην ξηρά και το άφησαν εκεί, σε Ομήρ. Ιλ. κ.λπ. · *αναβῆναι ἐπὶ τῶν πύργων*, σε Ξεν. **2.** όχι αυστηρά για τόπο, *μένειν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς*, παραμένω στο αξίωμα, στον ίδ. · *ἐπὶ τῶν πραγμάτων*, απασχολημένος με υποχρεώσεις, σε Δημ. · λέγεται για πλοία, *ὀρμεῖν ἐπ' ἀγκύρας*, είμαι αγκυροβολημένος (δηλ. εξαρτώμαι από), σε Ηρόδ. **3.** μαζί με την προσ. και αυτοπαθ. αντων., *ἐφ' ὑμείων*, από μέσα σας, σε Ομήρ. Ιλ. · *ἐφ' αὐτοῦ*, από μόνος του, σε Θουκ. · *αὐτός ἐφ' ἑαυτοῦ*, σε Ξεν. **4.** μαζί με αριθμητικά για να δηλωθεῖ το βάθος ενός στρατιωτικού σώματος, *ἐπὶ τεττάρων*, βάθους τεσσάρων ανδρών, στον ίδ. · *ἐπ' ὀλίγων*, δηλ. σε μακριά και λεπτή γραμμή, στον ίδ. · *ἐφ' ἑνός*, σε μία γραμμή (δηλ. χωρίς βάθος), στον ίδ. **5.** με γεν. προσ., ενώπιον, με την παρουσία κάποιου, Λατ. coram, *ἐπὶ πάντων*, σε Δημ. **6.** μαζί με ρήματα αίσθησης, *ὀρᾶντι ἐπὶ τινος*, σε Ξεν. **7.** λέγεται για κίνηση, προς, *προτρέποντο ἐπὶ νηῶν*, σε Ομήρ. Ιλ. · *πλεῖν ἐπὶ Χίου*, πλέω για τη Χίο, σε Ηρόδ. · *ἢ ἐπὶ Βαβυλῶνος ὁδός*, ο δρόμος που οδηγεί στη Βαβυλώνα, σε Ξεν. **II.** λέγεται για χρόνο, στα χρόνια κάποιου, *ἐπιπροτέρων ἀνθρώπων*, σε Ομήρ. Ιλ. · *ἐπὶ Κύρου*, σε Ηρόδ. · *ἐπ' ἐμοῦ*, στον καιρό μου, στον ίδ. **III.** με ποικίλες άλλες σημασίες: **1.** υπεράνω, άνωθεν, από πάνω, λέγεται για αυτούς που έχουν εξουσία, *ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλιτῶν*, ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων, σε Δημ. · *ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως*, ο ταμίας, στον ίδ. **2.** *κεκλήσθαι ἐπὶ τινος*, ονομάστηκε έτσι από αυτόν, σε Ηρόδ. · *ἢ ἐπ' Ἀνταλκίδου εἰρήνη καλουμένη*, σε Ξεν. **3.** λέγεται για περιστάσεις και άλλα συναφή, *ἐπὶ πάντων*, σε κάθε περίπτωση, σε Δημ. · ομοίως και σε φράσεις που αργότερα έγιναν επιρρηματικές, *ἐπ' ἴσης* (ενν. μοίρας), ομοίως, εξ ίσου, σε Σοφ. **B. ME DOT. · I. 1.** λέγεται για τόπο, πάνω σε, *ἔξεσθαι ἐπιδίφρω*, σε Ομήρ. Ιλ. · με ρήματα κίνησης, στο ίδ. · σε κατάσταση γονιμοποίησης, *πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν*, πετούν πάνω στα λουλούδια και κάθονται εκεί, στο ίδ. · σε ή πλησίον, κοντά, *ἐπὶ θύρῃσι*, στο ίδ. · πάνω ή άνωθεν, από πάνω, *ἐπ' Ἰφιδάμαντι*, πάνω από το σώμα του Ιφιδάμαντα, στο ίδ. **2.** με εχθρική σημασία, εναντίον, σε Ηρόδ. **3.** προς, σε σχέση, σχετικά προς, *ἐπὶ πᾶσι*, σε Ομήρ. Ιλ. · *νόμον τίθεσθαι ἐπὶ τινι*, θεμελιώνω νόμο κάποιου, είτε υπέρ είτε κατά, σε Πλάτ. **4.** λέγεται για συσσώρευση, συγκέντρωση, επί, κατόπιν, ύστερα, *ὄγχην ἐπ' ὄγχη*, το ένα αχλάδι μετά το άλλο, σε Ομήρ. Οδ. **5.** επιπλέον, *ἐπὶ τοῖσι*, επιπλέον, εκτός αυτού, ακόμη, *ἐπὶ τούτοις*, σε Αττ. **6.** λέγεται για θέση, κατόπιν, πίσω, όπισθεν, λέγεται για στρατιώτες, σε Ξεν. **7.** στη δήλωση εξάρτησης από την εξουσία κάποιου, Λατ. penes, *ἐπὶ τινὶ ἔστι*, είναι στην εξουσία του να κάνει κάτι, με απαρ., σε Ηρόδ. · *τὸ ἐπ' ἐμοί*, όσο εξαρτάται από μένα, σε Ξεν. **8.** λέγεται για καταστάσεις ή περιστάσεις, σε Ομήρ. Ιλ. κ.λπ. · *ἐπὶ τῶ παρόντι*, σε Θουκ. **II. 1.** λέγεται για χρόνο, *ἐπὶ νυκτί*, κατά τη διάρκεια της νύχτας, σε Ομήρ. Ιλ. · *αἰεὶ ἐπ' ἡματι*, κάθε μέρα, σε Ομήρ. Οδ. **2.** μετά, κατόπιν, *ἔκτη ἐπὶ δεκάτῃ ἢ τῇ ἔκτη ἐπὶ δέκα*, κατά την δεκάτη ἔκτη του μήνα, παρά Δημ. · *τὰ ἐπὶ τούτοις*, Λατ. quod superest, σε Θουκ. · *τούπι τῶδε*, σε Ευρ. **III.** με ποικίλες άλλες σημασίες: **1.** λέγεται για αφορμή ή αιτία, *ἐπὶ σοί*, εξαιτίας σου, σε Ομήρ. Ιλ. · *μέγα φρονεῖν ἐπὶ τινι*, περηφανεύομαι σε ή

για κάτι, σε Πλάτ.· *ἀγανακτεῖν ἐπὶ τινι*, σε Ξεν. **2.** λέγεται για τέλος ή σκοπό, *ἐπὶ δόρπῳ*, για δείπνο, σε Ομήρ. Οδ.· *ἐπὶ κακῶ*, για βλάβη, κακό, αδικία, σε Ηρόδ.· *δήσαι ἐπὶ θανάτῳ*, στον ίδ., Ξεν.· *ἐπ' ἐξαγωγῆ*, για εξαγωγή (εμπορεύματος), σε Ηρόδ. **3.** λέγεται για δήλωση των ὁρων λόγω των οποίων γίνεται κάτι, *ἐπὶ τούτοις*, υπό αυτούς τους ὁρους, στον ίδ.· *ἐφ' ᾧ* ή *ἐφ' ᾧτε*, υπό τον ὄρο, στον ίδ.· *ἐπὶ οὐδενί*, σε καμία περίπτωση, επ' οὐδενί, στον ίδ.· *ἐπ' ἴσῃ καὶ ὁμοία*, ἐπὶ ἴσοις ὁροις, σε Θουκ. **4.** λέγεται για τιμή, αξία, τίμημα, ἔργον *τελέσαι μεγάλῳ ἐπὶ δώρῳ*, σε Ομήρ. Ιλ.· *ἐπὶ πόσῳ*; σε Πλάτ.· *ἐπ' ἀργυρίῳ*, σε Δημ.· για τον τόκο των δανείων, *δανεῖζεσθαι ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις*, στον ίδ. **5.** *κεκλήσθαι ἐπὶ τινι*, παίρνω το ὄνομά μου από κάποιον, σε Πλάτ. **6.** λέγεται για ἄρχοντες της εξουσίας, *ἐπὶ βουσίῳ*, επιστάτης των βοδιών, σε Ομήρ. Οδ.· *ἐπὶ ταῖς ναυσίν*, σε Ξεν.· *οἱ ἐπὶ τοῖς πράγμασιν*, σε Δημ. **Γ. ΜΕ ΑΙΤ. · I. 1.** λέγεται για τόπο, πάνω, ἐπὶ ή ἐπάνω σε ὑψωμα, *ἐπὶ πύργῳ ἐβῆ*, σε Ομήρ. Ιλ.· *προελθεῖν ἐπὶ τὸ βῆμα*, σε Θουκ.· *ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν ἵππον*, σε Ξεν.· απλώς, εις, σε, προς, *ἦλθε θαὸς ἐπὶ νῆας*, σε Ομήρ. Ιλ. κ.λπ.· μεταφ., *ἐπὶ ἔργα τρέπεσθαι*, στο ίδ.· *ἐπὶ τὴν τράπεζαν ὀφείλειν*, να οφείλει κάποιος στην τράπεζα, σε Δημ. **2.** *ἕως, μέχρι, ἐπὶ θάλασσαν*, σε Θουκ.· λέγεται για καταμετρήσεις, *πλέον ἢ ἐπὶ δύο στάδια*, σε Ξεν.· με ουδ. ἐπίθ., *ὅσον τ' ἔπι, μέχρι του σημείου*, σε Ομήρ. Ιλ.· *ἐπὶ πᾶν ἔλθεῖν*, σε Ξεν.· *ἐπὶ μικρόν*, ολίγον τι, λίγο, σε Σοφ.· *ἐπ' ἔλαττον, ἐπ' ἐλάχιστον*, σε Πλάτ. κ.λπ. **3.** *ἐπὶ πλέον*, ἀκόμη περισσότερο, σε Ηρόδ.· ἐνώπιον, μπροστά, εμπρός, Λατ. coram, *ἦγον αὐτὸν ἐπὶ τὰ κοινά*, στον ίδ. **4.** στη στρατιωτική ορολογία, *ἐπ' ἀσπίδας πέντε καὶ εἴκοσιν*, δηλ. εἴκοσι πέντε σε ἓνα στράτευμα, σε Θουκ. **5.** προς, κατά, *ἐπὶ δεξιᾷ, ἐπ' ἀριστερά*, σε Όμηρ. κ.λπ.· — ἐπίσης σε στρατιωτικές φράσεις, *ἐπὶ δόρυ ἀναστρέψαι, ἐπὶ ἀσπίδα μεταβαλέσθαι*, προς το μέρος του δόρατος ή της ασπίδας, δηλ. προς τα δεξιά ή προς τα αριστερά, σε Ξεν.· *ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖν*, οπισθοχωρώ, αποσύρομαι, αποτραβιέμαι με τα πόδια, δηλ. χωρίς να στρέψουν τα νῶτα, αντικρίζοντας τον εχθρό, στον ίδ.· *ἐπὶ τὸ μεῖζον*, με υπερβολή, σε Θουκ.· *ἐπὶ τὰ γελοιώτερα*, ἔτσι ὥστε να προκληθεῖ γέλιο, σε Πλάτ. **6.** με εχθρική σημασία, ἐναντίον, κατά, σε Ομήρ. Ιλ. κ.λπ. **7.** λέγεται για επέκταση, *ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα*, εξαπλώθηκε σε ἑκταση ἐννιά πλέθρων, στο ίδ.· *ἐπιπολύ*, σε μεγάλη ἑκταση, σε Θουκ.· ομοίως και σε πολλές ἄλλες περιπτώσεις, *δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινός*, σε Ομήρ. Ιλ.· *ἵππους ἐπὶ νῶτον εἴσας*, στο ίδ. **II. 1.** λέγεται για χρόνο, για ή κατά τη διάρκεια συγκεκριμένου χρόνου, *πολλὸν ἐπὶ χρόνον*, στο ίδ.· *ἐπὶ δέκα ἔτη*, σε Θουκ. **2.** ἕως ή μέχρι συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, *ἐπ' ἧῶ καὶ μέσον ἡμαρ*, σε Ομήρ. Οδ. **III.** με ποικίλες ἄλλες ενεργητικές σημασίες **1.** λέγεται για το αντικείμενο ή τον σκοπό για τον οποίο κάποιος πηγαίνει κάπου, *ἐπὶ Τυδῆ*, για να μεταφέρει εἰδήσεις του Τυδέα, σε Ομήρ. Ιλ.· *ἐλθεῖν ἐπ' ἀργύριον*, σε Ξεν.· με ουδ. αντων., *ἐπὶ τοῦτο ἔλθεῖν*, για αὐτὸν τον σκοπό, στον ίδ.· *ἐπὶ τί*; για ποιο σκοπό; Λατ. quorsum? σε Αριστοφ.· *ἐπὶ τόκον*, με (δηλ. κερδίζοντας) τόκο, σε Δημ. **2.** ως προς, ὅσον αφορά, *τοῦπ' ἐμέ, τοῦπί σε*, σε Ευρ. **3.** λέγεται για άτομα που εποπτεύουν ἄλλα άτομα, *ἐπὶ τοὺς πεζοὺς καθιστάναι ἄρχοντα*, σε Ξεν. **4.** συμφώνως προς, σύμφωνα με, *ἐπὶ στάθμην*, σύμφωνα με την γραμμή της στάθμης, σε Ομήρ. Οδ. **Δ. ΘΕΣΗ · I.** η *ἐπὶ* μπορεί να ακολουθεῖ την πτώση της, ὅταν γίνεται ἐπιλόγω ἀναστροφῆς. **E. ΑΠΟΛ. · I.** *ἐπὶ* χωρίς ἀναστροφή, ιδίως *ἐπὶ δέ*, και ἐπιπλέον, σε Ηρόδ. **II.** *ἐπι* ἀντί *ἔπεστι*, υπάρχει, σε Όμηρ. **ΣΤ. ΣΤΑ ΣΥΝΘ. · I.** λέγεται για τόπο, υποδηλώνει στάση πάνω σε, ἐπὶ, ὅπως στο *ἐπίκειμαι*, ή κίνηση, πάνω ή υπεράνω, ὅπως το *ἐπιβαίνω*· εις, σε ή προς, ὅπως στα *ἐπαρίστερος, ἐπιδέξιος*· ἐναντίον, ὅπως στα *ἐπαῖσσω, ἐπιστρατεύω*· μέχρι

ενός σημείου, όπως στο *ἐπιτελέω*· πέραν των ορίων, όπως στα *ἐπινέμομαι*, *ἐπεργασία*. **2.** επέκταση, άπλωμα πάνω σε επιφάνεια, όπως στα *ἐπαλείφω*, *ἐπάργυρος*, *ἐπίχρυσος*. **3.** συσώρευση, συγκέντρωση ή προσθήκη, όπως στα *ἐπιβάλλω*, *ἐπίκτητος*. **4.** συνοδεία μουσικής, σε, με, όπως στα *ἐπάδω*, *ἐπαυλέω*. **5.** λέγεται για τόπο, *ἐπίτριτος*, ένα και ακόμα 1/3, δηλ. 1 + 1/3, Λατ. *sesquitertius*, ομοίως και *ἐπιτέταρτος* κ.λπ. **II.** λέγεται για χρόνο και ακολουθία, μετά, κατόπιν, όπως στο *ἐπιγίγνομαι*. **III.** με αιτιολ. σημασία, για υπεροχή πάνω σε ή σε, όπως στα *ἐπιχαίρω*, *ἐπιγελάω*· λέγεται για εξουσία, υπέρ, άνωθεν, πάνω από, από πάνω, όπως στα *ἐπικρατέω*, *ἐπιβούκολος*· λέγεται για αιτία, αφορμή, για, δια, διότι, όπως στα *ἐπιθυμέω*, *ἐπιθάνατος*· χρησιμοποιείται για ενίσχυση ή επίταση της έννοιας του ρήματος, όπως στα *ἐπαινέω*, *ἐπιμέμφομαι*.

**ἐπι-άλλομαι**, Επικ. αντί *ἐφ-άλλομαι*, για το οποίο ο Όμηρ. χρησιμοποιεί τη μτχ. Επικ. αορ. β' *ἐπιάλμενος*.

**ἐπ-ιάλλω**, μέλ. -*ιάλῶ*· αόρ. α' -*ίηλα* (με *ι*)· στέλνω σε, εναντίον, επιβάλλω, *ἐτάροις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλεν*, άπλωσε τα χέρια πάνω σε αυτά, σε Ομήρ. Οδ.· *ἐπίηλεν τάδεἔργα*, προκάλεσε, επέφερε αυτά τα έργα, στο ίδ.· *ἐπιαλῶ* (ενν. τὸ κέντρον), θα το βάλλω σε ενέργεια, σε Αριστοφ.

**ἐπιανδάνω**, Επικ. αντί *ἐφανδάνω*.

**ἐπ-ιάύω**, **1.** κοιμάμαι ανάμεσα, μεταξύ, με δοτ., σε Ομήρ. Οδ. **2.** κοιμάμαι πάνω σε, σε Ανθ.

**ἐπ-ιάχω[ᾱ]**, κραυγάζω, επιδοκιμάζω, επευφημώ, επικροτώ μετά από μία αγόρευση ή ομιλία, σε Ομήρ. Ιλ.· επίσης απλώς, φωνάζω δυνατά, στο ίδ.

**ἐπίβᾱ**, αντί *ἐπίβηθι*, προστ. αορ. β' του *ἐπιβαίνω*.

**ἐπιβάθρα**, ή (**ἐπιβαίνω**), σκάλα, κλίμακα ή βαθμίδες, σκαλοπάτια· μεταφ., τρόπος προσέγγισης, πρόφαση, *τινός*, έναντι κάποιου..., σε Πλούτ.

**ἐπίβαθρον**, **τό** (**ἐπιβαίνω**), **I.** εισιτήριο επιβάτη, Λατ. *navium*, σε Ομήρ. Οδ. **II.** μέρος για κούρνιασμα, φωλιά σε κλαδί δέντρου, σε Ανθ.

**ἐπι-βαίνω**, μέλ. -*βήσομαι*, παρακ. -*βέβηκα*, αόρ. β' -*έβην*, προστ. *ἐπιβήθι* ή *ἐπίβᾱ*· αόρ. α' Μέσ., *ἐπεβησάμην* (για το οποίο ο Όμηρ. χρησιμ. πάντα τον Ιων. τύπο *ἐπεβήσετο*, προστ. *ἐπιβήσεο*)·

**A.** σε αυτούς τους χρόνους αμτβ., ανεβαίνω, ανέρχομαι. **I. 1.** με γεν., βάζω το πόδι μου πάνω σε, βηματίζω, περπατώ ή πατώ, ποδοπατώ, σε Όμηρ., Αττ.· επίσης, *ἐπ. ἐπὶ τινος*, σε Ηρόδ. **2.** ανεβαίνω πάνω σε, ανέρχομαι, *νεῶν, ἵππων*, σε Όμηρ., Ηρόδ.· επίσης, *ἐπ. ἐπὶ νηός*, στον ίδ. **3.** λέγεται για χρόνο, φθάνω σε, σε Πλάτ. **4.** μεταφ., *ἐπ' ἀναιδείης ἐπ.*, παρασύρομαι, φθάνω σε σημείο αναίδειας (γίνομαι αναιδής), σε Ομήρ. Οδ.· *εὐσεβίας ἐπ.*, κρατώ, τηρώ την ευσέβεια, σε Σοφ. **II. 1.** με δοτ., ανεβαίνω πάνω, έρχομαι πάνω, *ναυσί*, σε Θουκ.· επίσης, *ἐπ. ἐπὶ πύργῳ*, σε Ηρόδ. **2.** με δοτ. προσ., επιτίθεμαι εναντίον, ορμώ, προσβάλλω, *τινί*, σε Ξεν. **III. 1.** με αιτ. τόπου, σκοντάφτω πάνω, βρίσκω τυχαία, σε Όμηρ.· απλώς, συνεχίζω, προχωρώ, τραβώ σε ένα μέρος, εισέρχομαι σ' αυτό, σε Ηρόδ. **2.** με αιτ., επιτίθεμαι, όπως το *ἐπέρχομαι*, σε Σοφ. **3.** ανεβαίνω, ιππεύω, καθαλλικεύω, *νῶθ' ἵππων*, σε Ησίοδ.· *ἵππον*, σε Ηρόδ. **IV. 1.** απόλ., πατώ κάπου, σε Ομήρ. Οδ. **2.** προχωρώ μπροστά, προηγούμαι, σε Ησίοδ., Σοφ. **3.** ανεβαίνω σε άρμα ή στην πλάτη του αλόγου, είμαι έφιππος, σε Ομήρ. Ιλ., Ηρόδ.· επιβιβάζομαι σε πλοίο ή είμαι επιβάτης πλοίου, σε Ομήρ. Ιλ., Σοφ. κ.λπ. **B.** μτβ. στον Ενεργ. αόρ. α' (το *ἐπιβιβάζω* χρησιμ. ως ενεστ.), **1.** κάνω κάποιον να ανεβεί, ανεβάζω, *ἵππων ἐπέβησε*, σε Ομήρ. Ιλ.· *πυρῆς ἐπέβησε*, στο ίδ. **2.** μεταφ., *εὐκλείης ἐπίβησον*, έρχομαι σε

μεγάλη δόξα, στο ίδ.· *σαοφροσύνης επέβησαν*, τον φέρνουν σε νηφαλιότητα, τον συγκαλούν στα λογικά του, σε Ομήρ. Οδ.

**ἐπι-βάλλω**, μέλ. *-βάλλω*, αορ. β' *ἐπέβαλλον*· **I. 1.** μεταβατικό, ρίχνω ή θέτω κάτι επάνω, Λατ. *injicere*, *τρίχας ἐπ.* (ενν. *πυρί*), σε Ομήρ. Ιλ.· *ἐπ. ἐωυτὸν ἐς τὸ πῦρ*, σε Ηρόδ. **2.** απλώνω, αλείφω, βάζω πάνω, Λατ. *applicare*, (*ἵπποις*) *ἐπέβαλλεν ἰμάσθλην*, σε Ομήρ. Οδ.· *ἐπιβ. πληγὰς τινι*, σε Ξεν.· *ἐπιβάλλω*, ορίζω ως φόρο, βάζω πρόστιμο ή ποινή, *τί τινι*, σε Ηρόδ., Αττ. **3.** *ἐπιβ. σφραγίδα*, επικολλώ σφραγίδα, σφραγίζω, σε Ηρόδ. **4.** προσθέτω, *ἐπ.* (ενν. *χοῦν*), ρίχνω όλο και πιο πολύ χώμα, σε Θουκ.· *μεταφ.*, αναφέρω, Λατ. *mentionem injicere rei*, *τι*, σε Σοφ. **II. 1.** *αμτβ.*, (ενν. *ἐαυτόν*), ρίχνομαι πάνω, ορμώ κατευθείαν προς, με αιτ., σε Ομήρ. Οδ. **2.** πέφτω πάνω ή κατέρχομαι εναντίον, *τινί*, σε Πλάτ. **3.** (ενν. *τὸν νοῦν*), δίνομαι σε κάτι, αφιερώνομαι, αφοσιώνομαι σε αυτό, με *δοτ.*, σε Πλούτ.· *δίνω προσοχή σε*, σκέφτομαι, στοχάζομαι, συλλογίζομαι, σε Κ.Δ. **4.** ακολουθώ, έρχομαι στη συνέχεια, σε Πλούτ. **5.** διαδέχομαι, ανήκω, πέφτω στον κλήρο κάποιου, *τινί*, σε Ηρόδ., Δημ.· *ἐπίσης απρόσ. με αιτ. και απαρ.*, πέφτει στο μερίδιο κάποιου, αφορά κάποιον να κάνει κάτι, σε Ηρόδ.· *τὸ ἐπιβάλλον* (ενν. *μέρος*), το μερίδιο που αναλογεί σε κάποιον, που του ανήκει, στον ίδ., Κ.Δ. **III. 1.** Μέσ., με *γεν.*, στρέφομαι σε, επιθυμώ έντονα, σε Ομήρ. Ιλ. **2.** με *αιτ.*, βάζω πάνω μου, σε Ευρ.· *μεταφ.*, κατέχω, αποκτώ κυριότητα, αναλαμβάνω την ευθύνη, σε Θουκ. **IV.** στην Παθ., τοποθετούμαι σε, *ἐπιβεβλημένοι τοξόται*, τοξότες με τα βέλη τους στη χορδή (του τόξου), σε Ξεν.

**ἐπιβάς**, *μτχ. αορ. β' του ἐπιβαίνω*.

**ἐπιβᾶσις, -εως, ή (ἐπιβαίνω)**, ανάβαση, πλησίασμα· μέσο προσέγγισης, προσπέλαση, μπάσιμο, σε Πλάτ.· *εἰς τινα ποιεῖσθαι ἐπ.*, βρίσκω τρόπο επιθέσεως εναντίον κάποιου, σε Ηρόδ.

**ἐπι-βάσκω**, Ενεργ. του *ἐπιβαίνω*, με *γεν.*, *κακῶν ἐπιβασκέμεν υἱὰς Ἀχαιῶν*, οδηγείς αυτούς σε δυστυχία, σε Ομήρ. Ιλ.

**ἐπι-βαστάζω**, μέλ. *-σω*, «ζυγίζω» στο χέρι μου, σε Ευρ.

**ἐπιβᾶτεύω**, μέλ. *-σω (ἐπιβάτης)*, **I.** πατώ το πόδι μου σε ένα μέρος, με *γεν.*, σε Πλούτ.· *μεταφ.*, κατασχέτω, *οὐνόματος ἐπ.*, σφετερίζομαι όνομα, σε Ηρόδ.· *ρήματος ἐπ.*, στηρίζομαι σε ένα λόγο, στον ίδ. **II.** μπαίνω σε πλοίο ως στρατιώτης, στον ίδ.

**ἐπιβάτης[ᾶ], -ου, ὁ (ἐπιβαίνω)**, αυτός που ανεβαίνει ή επιβιβάζεται· **1. α)** *ἐπιβάται, οί*, στρατιώτες που έχουν επιβιβαστεί σε πλοίο, πολεμιστές στρατιώτες, αντίθ. προς τους κωπηλάτες και ναύτες, σε Ηρόδ. **β)** έμπορος επιβιβασμένος σε πλοίο, επιστάτης φορτίου πλοίου, σε Δημ. **2.** μαχητής σε άρμα, σε Πλάτ.

**ἐπιβᾶτός, -ή, -όν (ἐπιβαίνω)**, αυτός που μπορεί κάποιος να τον ανέβει, προσπελάσιμος, προσιτός, σε Ηρόδ.· *χρυσίω ἐπ.*, καταδεκτικός, επιρρεπής στη δωροδοκία, σε Πλούτ.

**ἐπιβείομεν**, Επικ. αντί *-βῶμεν*, υποτ. αορ. β' του *ἐπιβαίνω*· **ἐπιβήμεναι**, απαρ. Επικ. αντί *-βῆναι*.

**ἐπιβήσσω**, βήχω κατόπιν ή επιπλέον, σε Ιππ.

**ἐπιβήτωρ, -ορος, ὁ (ἐπιβαίνω)**· **1.** αυτός που ανεβαίνει, επιβαίνει σε άλογο, *ἐπ. ἵππων*, έφιππος υπέας, αναβάτης αλόγου, σε Ομήρ. Οδ. **2.** λέγεται για αρσενικού γένους ζώα, π.χ. γουρούνι (αρσενικό), στο ίδ.· *ταύρος*, σε Θεόκρ.

**ἐπι-βιβάζω**, Ενεργ. του *ἐπιβαίνω*, βάζω κάποιον μέσα, *τοὺς ὀπίλατας ἐπὶ τὰς ναῦς*, σε Θουκ.

**ἐπι-βιώω**, μέλ. *-βιώσομαι*, αόρ. β' *-εβίων·* ζω επιπλέον ή κατόπιν, επιζώ, σε Θουκ.

**ἐπι-βλέπω**, μέλ. *-ψομαι*, **I. 1.** παρατηρώ, κοιτάζω προσεκτικά, *εἰς τινα*, σε Πλάτ.· *τινί*, σε Λουκ. **2.** με αιτ., βλέπω με προσοχή, παρατηρώ, σε Πλάτ. **II.** κοιτάζω με φθόνο, Λατ. *invidere*, με δοτ., σε Σοφ.

**ἐπίβλεψις**, *-εως, ή*, κοίταγμα, παρατήρηση, σε Πλούτ.

**ἐπίβλημα**, *-ατος, τό (ἐπιβάλλω)*,· **I.** αυτό που απλώνεται πάνω σε κάτι, χαλί, ταπετσαρία, σε Πλούτ. **II.** αυτό που φοριέται πάνω, μπάλωμα, επίραμμα, σε Κ.Δ.

**ἐπιβλής, -ήτος, ό (ἐπιβάλλω)**, μοχλός που προσαρμόζεται, εφαρμόζει μέσα σε κοίλωμα, σε Ομήρ. Ιλ.

**ἐπι-βλύζω**, αναβλύζω ή ορμώ προς τα έξω, σε Ανθ.

**ἐπι-βοάω**, μέλ. *-βοήσομαι*, Ιων. *-βώσομαι*· **I. 1.** επικαλούμαι ή καλώ, φωνάζω δυνατά, *ἐπ. τινί ότι...*, ή με απαρ., σε Θουκ. **2.** ξεστομίζω, εκφράζω, προφέρω ή τραγουδώ, *τί τινι*, σε Αριστοφ.· ομοίως και στη Μέσ., στον ίδ. **3.** φωνάζω εναντίον, *τινά· Παθ.*, *ἐπιβοώμενος*, ο δυσφημούμενος, στον ίδ. **II.**

επικαλούμαι, *θεούς*, σε Ομήρ. Οδ.· ομοίως και στη Μέσ., *ἐπιβοᾶσθαι Θέμιν*, σε Ευρ.· *καλώ σε βοήθεια, τήν στρατιήν ἐπεβῶσαντο*, σε Ηρόδ.

**ἐπιβοήθεια**, ή, ερχομός προς βοήθεια, συνδρομή, αρωγή, σε Θουκ., Ξεν.

**ἐπι-βοηθέω**, Ιων. *-βωθέω*, μέλ. *-σω*, έρχομαι προς βοήθεια, συνδράμω, βοηθώ, *τινί*, σε Ηρόδ., Θουκ.

**ἐπιβόημα**, *-ατος, τό (ἐπιβοάω)*, φωνή ή κραυγή σε κάποιον, σε Θουκ.

**ἐπιβόητος**, Ιων. *-βωτος, -ον (ἐπιβοάω)*, δυσφημούμενος, αυτός που έχει κακή φήμη, σε Θουκ.

**ἐπιβολή, ή (ἐπιβάλλω)**,· **I. 1.** επίρριψη ή επίθεση, τοποθέτηση πάνω σε, *ίματιών*, σε Θουκ.· *χειρῶν σιδηρῶν*, λέγεται για σιδερένια έμβολα, στον ίδ. **2.** εχθρική απόπειρα, σε Πλούτ. **II. 1.** αυτός που τοποθετείται από πάνω, *ἐπιβολαί πλίνθων*, στρώματα, στρώσεις ή σειρές τούβλων, σε Θουκ. **2.** ποινή, πρόστιμο, σε Αριστοφ., Ξεν.· φόρος, δασμός, δημόσια επιβάρυνση, σε Πλούτ.

**ἐπι-βομβέω**, μέλ. *-ήσω*, ουρλιάζω, βρυχώμαι ως απάντηση, *τινί*, σε Λουκ.

**ἐπι-βόσκομαι**, Μέσ., **I.** λέγεται για ζώα (κυρίως βοοειδή), βόσκω ή τρέφομαι με, *τινι*, σε Βατραχομ. **II.** βόσκω, τρέφομαι μεταξύ του κοπαδιού, με δοτ., σε Μόσχ.

**ἐπι-βουκόλος, ό**, αρχιτσοπάνης, σε Ομήρ. Οδ.

**ἐπιβούλευμα**, *-ατος, τό*, συνωμοσία, επιβουλή, μηχανορραφία, σε Θουκ.

**ἐπιβουλευτής, -οῦ, ό**, αυτός που συνωμοτεί, μηχανορραφεί εναντίον κάποιου, με γεν., σε Σοφ.

**ἐπι-βουλεύω**, μέλ. *-σω*, **I. 1.** σχεδιάζω κακό ή συνωμοτώ εναντίον, *κακὸν πόλει*, σε Τυρτ.· *θάνατόν τινι*, σε Ηρόδ.· με δοτ. προσ. μόνο, μηχανορραφώ εναντίον, στήνω παγίδες, *τῇ πόλει*, σε Αισχύλ.· *τῶ πλήθει*, σε Αριστοφ.· *απόλ., οὔπιβουλεύων*, συνωμότης, σε Σοφ.· με αιτ. πράγμ. μόνο, σχεδιάζω στα κρυφά, μηχανορραφώ, συνωμοτώ, *τὸν ἔκπλουν*, σε Θουκ. **2.** με δοτ. πράγμ., κάνω σχέδια για, σκοπεύω σε, *πρήγμασι μεγάλοισι*, σε Ηρόδ.· *τυρανίδι*, σε Πλάτ. **3.** με απαρ., προτίθεμαι, σκοπεύω, υπολογίζω, λογαριάζω ή σχεδιάζω να κάνω, σε Ηρόδ., Θουκ. **II. 1.** Παθ., με Μέσ. μέλ. *-εὔσομαι*, αόρ. α' *-εβουλεύθην*· έχω μηχανορραφίες σχηματισμένες εναντίον μου, είμαι αντικείμενο επιβουλών, συνωμοσιών, στον ίδ. **2.** λέγεται για πράγματα, σχεδιάζομαι εναντίον, *πράγμα, ὃ τοῖς θεοῖς ἐπιβουλεύεται*, σε Αριστοφ.· *τὰ ἐπιβουλεύόμενα*, επιβουλές, μηχανορραφίες, σε Ξεν.

**ἐπι-βουλή, ἦ**, εχθρικό σχέδιο εναντίον κάποιου άλλου, μηχανορραφία, σε Ηρόδ., Θουκ.

**ἐπί-βουλος, -ον (ἐπί, βουλή)**, αυτός που συνωμοτεί εναντίον, *τινι*, σε Πλάτ.· δόλιος, ύπουλος, σε Ξεν.

**ἐπι-βρέμω, I**. κάνω κάτι να ηχεί, σε Ομήρ. Ιλ. — Μέσ., βρυχώμαι, κραυγάζω, σε Αριστοφ. **II**. με σύστ. αιτ., λέω κάτι ουρλιάζοντας, σε Ευρ.

**ἐπιβριθής, -ές**, αυτός που πέφτει βαρύς ή με σφοδρότητα πάνω σε, σε Αισχύλ.

**ἐπι-βρίθω[τῖ]**, μέλ. -*ίσω*, πέφτω βαρύς πάνω σε, επέρχομαι με σφοδρότητα, λέγεται για βροχή, σε Ομήρ. Ιλ.· με θετική σημασία, *ὅπποτε δὴ Διὸς ὄραι ἐπιβρίσειαν*, όταν οι εποχές απέδιδαν δυνατούς καρπούς, σε Ομήρ. Οδ.· μεταφ., λέγεται για πόλεμο, σε Ομήρ. Ιλ.· λέγεται για πρόσωπα, *ἐπέβρισαν ἀμφὶ ἄνακτα*, μαζεύτηκαν γύρω του, στο ιδ.

**ἐπι-βροντάω, μέλ.** -*ήσω*, βροντώ ως απάντηση, σε Πλούτ.

**ἐπιβρόντητος, -ον**, = *ἐμβρόντητος*, μαινόμενος, μανιώδης, τρελός, σε Σοφ.

**ἐπι-βρύκω[υ]**, μέλ. -*ζω*, τρίζω τα δόντια, σε Ανθ.

**ἐπι-βρύω, μέλ.** -*ύσω [υ]*, σκάζω, προβάλλω, λέγεται για άνθη, σε Θεόκρ.

**ἐπι-βύω, μέλ.** -*ύσω [υ]*, κλείνω, φράζω, βουλώνω, *τὸ στόμα τινός*, σε Αριστοφ. — Μέσ., *ἐπιβύβασθαι τὰ ὄτα*, κλείνω τα αυτιά μου, σε Λυκ.

**ἐπιβωθέω**, Ιων. αντί *ἐπιβοηθέω*.

**ἐπι-βώμιος, -ον (βωμός)**, πάνω ή κοντά στο βωμό, σε Ευρ.· *ἐπιβώμια ῥέζειν*, σε Θεόκρ.

**ἐπιβωμιοστατέω**, (ὅπως αν προερχόταν από το ουσ. *ἐπιβωμιο-στάτης*), στέκομαι ως ικέτης κοντά στον βωμό, σε Ευρ.

**ἐπιβώσομαι**, Ιων. αντί *ἐπιβοήσομαι*, μέλ. του *ἐπιβοάω*.

**ἐπι-βωστρέω**, Ιων. και Δωρ. αντί *ἐπιβοάω*, φωνάζω, επικαλούμαι, *τινά*, σε Θεόκρ.

**ἐπίβωτος, -ον**, Ιων. αντί *ἐπιβόητος*.

**ἐπι-βώτωρ, -ορος, ὁ (βιώτης)**, αρχιποιμένας, αρχιτισοπάνης, σε Ομήρ. Οδ.

**ἐπί-γαιος, -ον (γῆ, γαῖα)**, επίγειος, *τὰ ἐπίγαια*, τα τμήματα πάνω ή κοντά στο έδαφος, σε Ηρόδ.

**ἐπι-γαμβρεύω, μέλ.** -*σω (γαμβρός)*, νυμφεύομαι ως ο πλησιέστερος συγγενής, *γυναῖκα*, σε Κ.Δ.

**ἐπι-γᾶμέω, μέλ.** -*γαμέσω*, Αττ. -*γᾶμῶ*· κάνω δεύτερο γάμο, *ἐπ. πόσει πόσιν*, παντρεύομαι ένα σύζυγο μετά από κάποιον άλλο, σε Ευρ.· *ἐπ. τέκνοις μητρυιάν*, νυμφεύομαι και φέρνω μητριά στα παιδιά μου, στον ιδ.

**ἐπι-γᾶμία, ἦ**, Λατ. *conpubium*, το δικαίωμα της επιγαμίας ανάμεσα στις πολιτείες, σε Ξεν.· γενικά, επιμιξία, σε Ηρόδ., Ξεν.

**ἐπί-γᾶμος, -ον (γαμέω)**, αυτός που βρίσκεται σε ηλικία γάμου, σε Ηρόδ., Δημ.

**ἐπιγαυρόομαι**, Παθ., περηφανεύομαι, *τινι*, σε Ξεν.

**ἐπι-γδουπέω**, Επικ. αντί *ἐπι-δουπέω*, επικροτώ, επιδοκιμάζω, σε Ομήρ. Ιλ.

**ἐπί-γειος, -ον (γέα=γῆ)**, επίγειος, γήινος, σε Πλάτ.

**ἐπι-γελάω, μέλ.** -*άσομαι [ᾶ]*, **I**. γελώ επιδοκιμαστικά, Λατ. *argideo*, σε Ομήρ. Ιλ., Αττ. **II**. = *ἐπεγγελάω*, σε Λουκ.

**ἐπι-γεραίρω**, αποδίδω τιμή, *τινά*, σε Ξεν.

**ἐπι-γηθέω, μέλ.** -*ήσω*, χαιρόμαι, αναγαλλιάζω ή πανηγυρίζω, *τινί*, σε Αισχύλ.

**ἐπι-γίγνομαι**, Ιων. και μεταγεν. τύπος -*γίνομαι [τῖ]*· μέλ. -*γενήσομαι*, αόρ. -*εγενόμην*, παρακ. -*γέγονα*· **I**. λέγεται για χρόνο, επέρχομαι, γεννιέμαι κατόπιν, έρχομαι μετά από, *ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη*, φύλλα που δημιουργούνται την

άνοιξη, σε Ομήρ. Ιλ.· *οίέπιγιγνόμενοι άνθρωποι*, οι απόγονοι, σε Ηρόδ.· *οί έπιγεγόμενοι τούτω σοφισταί*, αυτοί που ήρθαν μετά από αυτόν, στον ίδ.· *τῆέπιγεγομένη ήμέρα*, την επομένη μέρα, σε Θουκ.· *χρόνου έπιγιγνομένου*, ενώ ο χρόνος περνούσε, με την πάροδο του χρόνου, σε Ηρόδ., Θουκ. **Π. 1.** λέγεται για γεγονότα, περιστατικά, επιπίπτω, επέρχομαι, επισυμβαίνω, Λατ.

*supervenire, χειμών, νύξ έπεγένετο*, σε Ηρόδ.· *άνεμος έπεγένετο τῆ φλογί*, ενίσχυσε την φλόγα, σε Θουκ.· *τά έπιγιγνόμενα*, αυτά που γίνονται διαδοχικά, στον ίδ. **2.** επέρχομαι, παρουσιάζομαι μετά από, *έπὶ τῆ ναυμαχίῃ*, σε Ηρόδ.· επέρχομαι, προσβάλλω, επιτίθεμαι, *τινι*, σε Θουκ. **3.** επισυμβαίνω, γίνομαι, πραγματοποιούμαι, στον ίδ.

**έπι-γιγνώσκω**, Ιων. και μεταγεν. τύπος **-γῖνώσκω**· μέλ. *-γνώσομαι*, αόρ. β' *έπ-έγνω*, Επικ. υποτ. γ' πληθ. *έπιγνώωσι*, παρακ. *έπέγνωκα*. **I.** κοιτάζω, γίνομαι μάρτυρας, παρατηρώ, διακρίνω, σε Ομήρ. Οδ., Ξεν. **Π. 1.** αναγνωρίζω, γνωρίζω πάλι, σε Ομήρ. Οδ., Σοφ.· αναγνωρίζω ή επιδοκιμάζω, εγκρίνω κάτι, σε Κ.Δ. **2.** λέγεται για πράγματα επίσης, βρίσκω, ανακαλύπτω, διακρίνω, σε Αισχύλ., Θουκ. **Π.** αποφασίζω, παίρνω την απόφαση, κρίνω, *τι περί τινος*, στον ίδ.

**έπι-γλωσσάομαι**, Αττ. **-ττάομαι**, αποθ. (*γλωσσα*), βλασφημώ, βρίζω, κακολογώ, σε Αισχύλ.· με γεν., εκφέρω μομφή, κατηγορώ κάποιον, στον ίδ.

**έπιγναμπτός, -ή, -όν**, κυρτός, στριφτός, στριφογυριστός, σε Ύμν. Όμηρ.

**έπι-γνάμπτω**, μέλ. *-ψω*, λυγίζω προς κάποιον, σε Ομήρ. Ιλ.· μεταφ., υποκλίνομαι ή λυγίζω, σκύβω, υποκύπτω στην πρόθεση, στον σκοπό κάποιου, στο ίδ.

**έπι-γνάπτω**, μέλ. *-ψω*, καθαρίζω ρούχα· επιδιορθώνω, μπαλώνω, σε Λουκ.

**έπι-γνώμων, -ονος, ό, ή, I.** διαιτητής, κριτής, δικαστής, με γεν. πράγμ., σε Πλάτ.· *έπ. τῆς τιμῆς*, εκτιμητής αυτής, σε Δημ. **Π.** = *συγγνώμων*, αυτός που συγχωρεί, *τινί*, σε Μόσχ.

**έπι-γνωρίζω**, μέλ. Αττ. *-ιῶ*, γνωστοποιώ κάτι με σημεία, αναγγέλλω, σε Ξεν.

**έπίγνωσις, -εως, ή (έπιγιγνώσκω)**, πλήρης, ολοκληρωμένη γνώση, σε Κ.Δ.

**έπιγνώωσι**, Επικ. γ' πληθ. υποτ. αορ. β' του *έπιγιγνώσκω*.

**έπι-γονή, ή**, αύξηση, ανάπτυξη, παραγωγή, σε Πλούτ., Λουκ.

**έπίγονος, -ον (έπιγίγνομαι), I.** επιγενόμενος, αυτός που γεννιέται στη συνέχεια, μετά από κάποιον άλλο· ως ουσ., *έπίγονοι, οί*, οι απόγονοι, οι μεταγενέστεροι, σε Αισχύλ.· γένος μελισσών, σε Ξεν. **Π. 1.** *οί Έπίγονοι*, οι Επίγονοι, γιοι των αρχηγών που έπεσαν στον πρώτο πόλεμο εναντίον των Θηβών, σε Ηρόδ. **2.** οι Διάδοχοι των κτήσεων του Μεγάλου Αλεξάνδρου.

**έπι-γουνίς, -ίδος, ή (γόνυ)**, μέρος πάνω από το γόνατο, ο μέγας μυς του μηρού, *μεγάλην έπιγουνίδα θεϊτο*, θα ανέπτυσσε έναν δυνατό μηριαίο μυ, σε Ομήρ. Οδ.

**έπιγράβδην**, επίρρ. (*έπιγράφω*), ξύνοντας την επιφάνεια, γδέρνοντας την επίστρωση, Λατ. *strictim*, σε Ομήρ. Ιλ.

**έπίγραμμα, -ατος, τό (έπιγράφω), I.** επιγραφή, σε Ηρόδ., Θουκ.· ιδίως λέγεται στην ποίηση, επίγραμμα, συνήθως στους Ελεγειακούς. **Π.** έγγραφη αποτίμηση ζημιών, σε Δημ.

**έπιγραμμάτιον, τό**, υποκορ. του *έπιγράμματος*, σε Πλούτ.

**έπιγρᾶφή, ή**, επιγραφή, *στηλῶν*, πάνω σε πέτρες, σε Θουκ.

**έπι-γράφω, [ᾶ]**, μέλ. *-ψω*, **I. 1.** σημαδεύω, σημειώνω, χαράζω την επιφάνεια, τρυπώ, ξύνω, γδέρνω, *οἶστός έπέγραψε χρόα*, σε Ομήρ. Ιλ. **2.** σημειώνω, χαράζω, σημαδεύω τον κλήρο, στο ίδ.· στον Όμηρ. η λέξη δεν έχει την σημασία της γραφής. **Π.** επιγράφω, εγχαράζω, χαράζω, εγγράφω, σε Ηρόδ. —

Παθ., λέγεται για επιγραφή, χαράζομαι, εγγράφομαι πάνω σε, στον ιδ.· επίσης, *έπεγράφου την Γοργόνα*, είχες την Γοργόνα ζωγραφισμένη πάνω στην ασπίδα σου, σε Αριστοφ. **III.** σε Αττ. δικανικές φράσεις· **1.** καθορίζω την ποινή ή την αποζημίωση στο όνομα μίας καταγγελίας, στον ιδ.· *τὰ ἐπιγεγραμμένα*, οι απαιτούμενες αποζημιώσεις, σε Δημ.· ομοίως και στη Μέσ., σε Αισχίν. **2.** καταχωρώ, καταγράφω στον δημόσιο κατάλογο, σε Ρήτ. — Μέσ., καταγράφω το όνομα κάποιου, σε Θουκ.· επίσης, *έπεγράψαντο πολίτας*, κατέγραψαν, κατεχώρησαν αυτούς ως πολίτες, στον ιδ. **3.** *προστάτην έπιγράψασθαι*, εκλέγω προστάτη και καταχωρώ το όνομά του στον δημόσιο κατάλογο, όπως όλοι οι *μέτοικοι* στην Αθήνα είχαν την υποχρέωση να κάνουν, σε Αριστοφ.· ομοίως και, *έπιγράψασθαι τινα κύριον*, σε Δημ. **IV.** *έπιγράψαι έαυτὸν ἐπί τι*, δανείζω το όνομά μου σε κάτι, προσυπογράφω, εγκρίνω, επιδοκιμάζω, σε Αισχίν.· ομοίως και στην Παθ. και στη Μέσ., εγγράφω, επιγράφω το όνομά μου σε, στον ιδ. **V.** Μέσ., παίρνω ένα όνομα, σε Πλούτ. **έπι-γρῦπος, -ον**, κάπως αγκιστροειδής, αγκυλωτός, λέγεται για το ράμφος της ίβιδος (γένος πελαγόμορφων πουλιών), σε Ηρόδ.· λέγεται για ανθρώπους, σε Πλάτ.

**έπι-δαίομαι**, αποθ. (*δαίω* B), διανέμω, σε Ομηρ. Ὑμν. — Παθ., παρακ. *δέδασμαι*, σε Ησίοδ.

**έπι-δακρύω**, μέλ. *-ύσω [ῶ]*, δακρύζω για κάτι, απόλ., σε Αριστοφ.

**έπι-δάμναμαι**, Μέσ., υποτάσσω, καθυποτάσσω, σε Ανθ.

**έπίδαμος, -ον**, Δωρ. αντί *έπίδημος*.

**έπι-δανείζω**, μέλ. *-σω*, δανείζω χρήματα για ήδη υποθηκευμένη ιδιοκτησία, σε Δημ. — Μέσ., δανείζομαι χρήματα για παρομοίου καθεστώτος ιδιοκτησία, στον ιδ.

**έπι-δαψιλεύομαι**, αποθ., παρέχω άφθονα σε κάποιον, δίνω, χορηγώ, παραχωρώ πλουσιοπάροχα, *τί τινι*, σε Ηρόδ.· *έπιδ. τινί τινος*, παρέχω αφθόνως σε κάποιον κάτι, σε Ξεν.· μεταφ., ερμηνεύω απόλυτα, διασαφηνίζω, σε Λουκ.

**έπιδέδρομα**, παρακ. β' του *έπιτρέχω*.

**έπιδειής, -ές (έπιδέομαι)**, αυτός που στερείται ενός πράγματος, *τινος*, σε Πλάτ., Ξεν.· συγκρ., *έπιδεέστερος εκείνων*, κατώτερος εκείνων, σε Πλάτ.· υπερθ. *-έστατος*, στον ιδ.

**έπιδει**, απρόσ., βλ. [έπιδέω](#) B.

**έπίδειγμα, -ατος, τό (έπιδείκνυμι)**, δείγμα, υπόδειγμα, σε Ξεν., Πλάτ.

**έπιδείελος, -ον**, κατά το βράδυ, γύρω στο βράδυ· ουδ. *έπιδείελα* ως επίρρ., σε Ησίοδ.

**έπι-δείκνυμι και -ύω**· μέλ. *-δείζω*, αόρ. α' *-έδειξα*, Ιων. *-έδεξα*· **I. 1.**

παρουσιάζω ως δείγμα, σε Αριστοφ.· γενικά, επιδεικνύω, εκθέτω, παρουσιάζω, σε Πλάτ., Ξεν. κ.λπ. **2.** Μέσ., επιδεικνύω ή παρουσιάζω για τον εαυτό μου ή για κάτι που είναι δικό μου, σε Ηρόδ., Πλάτ. κ.λπ.· *έπιδείξασθαι λόγον*, παρουσιάζω την ευγλωττία μου, την επιδεικνύω, στον ιδ.· απόλ., επιδεικνύω, κάνω μία παρουσίαση, επίδειξη των δυνάμεών μου, σε Αριστοφ., Πλάτ. κ.λπ. **II. 1.** δείχνω, υποδεικνύω, δηλώνω, *τί τινι*, στον ιδ.· με μτχ., αποδεικνύω ότι κάτι είναι, σε Ηρόδ. κ.λπ.· επίσης στη Μέσ., σε Ξεν.· *έπ. τινα δωροδοκήσαντα*, αποδεικνύω ότι κάποιος δωροδοκήθηκε, σε Αριστοφ. **2.** απόλ., παρέχω πληροφορίες, στον ιδ.

**έπιδεικτέον**, ρημ. επίθ., αυτό που πρέπει να παρουσιαστεί, σε Ξεν. κ.λπ.

**έπιδεικτικός, -ή, -όν, 1.** κατάλληλος προς παρουσίαση, με γεν., σε Λουκ.· ή *έπιδεικτική*, παρουσίαση, επίδειξη, Λατ. ostentatio, σε Πλάτ. **2.** *έπιδ. λόγοι*,

επιδεικτικοί λόγοι, πανηγυρικοί, δημηγορίες, σε Δημ. κ.λπ. · επίρρ. -κῶς, σε Πλούτ.

**ἐπ-ἰδεῖν**, απαρ. του *ἐπ-εἶδον*.

**ἐπίδειξις**, Ιων. **ἐπίδειξις, -εως, ἢ (ἐπι-δείκνυμι)** · **I. 1.** παρουσίαση, επίδειξη, γνωστοποίηση, έκθεση, *ἐς ἐπίδειξιν ἀνθρώπων ἀπίκετο*, έγινε πασίγνωστο, σε Ηρόδ. **2.** επίδειξη, παρουσίαση, σε Θουκ. · *ἐπ. ποιεῖσθαι*, κάνω επίδειξη στρατιωτικής ισχύος, με στρατιωτική σημασία, στον ιδ. · *ἐλθεῖν εἰς ἐπίδειξιν τινι*, έρχομαι, προσέρχομαι για να παρουσιάσω, για να επιδείξω τον εαυτό μου σε κάποιον, σε Αριστοφ. **3.** επιδεικτικός λόγος, ρητορεία, δημηγορία, σε Θουκ., Πλάτ. κ.λπ. **II.** παράδειγμα, πρότυπο, Λατ. specimen, σε Ευρ., Αισχίν. **ἐπι-δειπνέω**, μέλ. -*ήσω*, τρώω κάτι ως δεύτερο «πιάτο», τρώω όπως ο καλοφαγάς, σε Αριστοφ.

**ἐπι-δέκᾱτος, -η, -ον**, ένας στους δέκα · *τὸ ἐπιδέκατον*, το δέκατο, το ένα δέκατο, η δεκάτη (φόρος αγροτικών προϊόντων), σε Ξεν., Δημ. κ.λπ.

**ἐπι-δέμνιος, -ον (δέμνιος)**, αυτός που βρίσκεται πάνω στο κρεβάτι ή στα κλινოსκεπάσματα, σε Ευρ.

**ἐπι-δέξιος, -ον**, αυτός που είναι στραμμένος προς τα δεξιά, δηλ. από τα αριστερά προς τα δεξιά · **I. 1.** ουδ. πληθ. ως επίρρ., *ὄρνυσθ' ἐξείης ἐπιδέξια*, σηκωθείτε επιδέξια με τη σειρά ξεκινώντας από τα αριστερά, από το μέρος του οινοχόου, σε Ομήρ. Οδ. · *απ' όπου, εὐοίονος, αἰσιος, ἀστράπτων ἐπιδέξια*, σε Ομήρ. Ιλ. · **2.** μετά τον Όμηρ., στο δεξί χέρι, σε Ξεν. · *τάπιδέξια*, η δεξιά πλευρά, σε Αριστοφ. **II.** ως επίθ. λέγεται για πρόσωπα, επιδέξιος, ικανός, ευφυής, σε Αισχίν. κ.λπ.

**ἐπιδεξιότης, -ητος, ἢ**, επιδεξιότητα, εξυπνάδα, σε Αισχίν.

**ἐπίδεξις, ἢ**, Ιων. αντί *ἐπίδειξις*.

**ἐπι-δέρκομαι**, αποθ., βλέπω, παρατηρώ, *τινα*, σε Ησιόδ.

**ἐπι-δεσμεύω**, μέλ. -*σω*, δεσμεύω, σε Ανθ.

**ἐπί-δεσμος, ὁ**, ανώτερος ή εξωτερικός επίδεσμος, σε Αριστοφ.

**ἐπι-δεσπόζω**, μέλ. -*σω*, είμαι κύριος, είμαι αρχηγός, *στρατοῦ*, σε Αισχύλ.

**ἐπιδευής, -ές**, ποιητ. και Ιων. αντί *ἐπιδεής*, **I.** αυτός που έχει ανάγκη ή έλλειψη από, με γεν., σε Όμηρ., Ηρόδ. · *απόλ.*, στερούμενος, σε Ομήρ. Ιλ. **II.** ελλιπής, αυτός που αποτυγχάνει σε κάτι, με γεν., σε Ομήρ. Οδ. · *βίης ἐπιδευέες Ὀδυσῆος*, υποδεέστεροι, κατώτεροι του Οδυσσέα στη δύναμη, στο ιδ. · *απόλ.*, *ἐπιδευέες ἦμεν*, υπερβολικά αδύναμοι ήμασταν, στο ιδ.

**ἐπι-δεύομαι**, μέλ. -*δεύομαι*, Επικ. αντί *ἐπιδέομαι*, **I.** στερούμαι, έχω έλλειψη ενός πράγματος, με γεν., σε Όμηρ., Ηρόδ. · έχω την ανάγκη της βοήθεια κάποιου, με γεν. προσ., σε Ομήρ. Ιλ. **II.** έχω έλλειψη κάποιου πράγματος, υπολείπομαι σε κάτι, με γεν., στο ιδ. · επίσης με γεν. προσ., *κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν*, υπολείπεσαι, υστερείς, είσαι υποδεέστερος εκείνων, στο ιδ. · ή και τα δύο μαζί (πράγμ. και πρόσ.), *μάχης ἐπιδεύετ' Ἀχαιῶν*, στο ιδ.

**ἐπι-δεύω**, υγραίνω, σε Ανθ.

**ἐπι-δέχομαι**, Ιων. **-δέκομαι**, μέλ. -*ξομαι*, αποθ., παραδέχομαι επιπλέον ή επιπροσθέτως, σε Ηρόδ. · επιτρέπω κάτι, παραδέχομαι κάτι, Λατ. recipere, σε Δημ.

**ἐπι-δέω (Α)**, μέλ. -*δήσω*, **I.** δένω ή προσδένω, *τὸν λόφον*, σε Αριστοφ. · και στη Μέσ., *λόφους ἐπιδέεσθαι*, έχουν λοφία στερεωμένα, προσηρτημένα πάνω, σε Ηρόδ. **II.** δένω, επιδένω — Παθ., *ἐπιδεδεμένος τὰ τραύματα*, με τα τραύματά του δεμένα, σε Ξεν. · *ἐπιδεδεμένοι τὴν χεῖρα*, στον ιδ.

**ἐπιδέω (Β)**, μέλ. -*δεήσω*, χρειάζομαι ή έχω έλλειψη ενός αριθμού, *τετρακοσίας μυριάδας, ἐπιδεούσας ἐπὰ χιλιαδέων*, τέσσερα εκατομμύρια παρά

εφτά χιλιάδες, σε Ηρόδ. **II**. Μέσ., όπως το Επικ. *ἐπιδεύομαι*, έχω έλλειψη, χρειάζομαι, *τινος*, στον ίδ., σε Ξεν.

**ἐπ-ίδηλος, -ον (εἶδον)**, **I. 1**. ξεκάθαρος, φανερός, εμφανής, σε Ηρόδ. **2**. διακεκριμένος, αξιοσημείωτος, αξιόλογος, σε Ξεν. **II**. όμοιος, αυτός που μοιάζει, *τινι*, σε Αριστοφ.

**ἐπιδημεύω**, μέλ. *-σω (ἐπίδημος)*, ζω ανάμεσα σε ανθρώπους, ζω μέσα στο πλήθος, διάγω βίο μέσα στην πόλη, αντίθ. προς την ζωή στους αγρούς, σε Ομήρ. Οδ.

**ἐπιδημέω**, μέλ. *-ήσω (ἐπίδημος)*, **I**. είμαι στην πατρίδα μου, ζω στην πατρίδα μου, αντίθ. προς το *ἀποδημέω*, σε Θουκ., Ξεν. **II**. επιστρέφω στην πατρίδα από ξένα μέρη, στον ίδ., Αισχίν. **III**. λέγεται για ξένους, διαμένω σε ένα μέρος, *έν τόπω*, σε Ξεν.· *ἐπ. τοῖς μυστηριοῖς*, παρευρίσκομαι σε αυτά, τα παρακολουθώ, σε Δημ.· *ἀπόλ.*, βρίσκομαι στην πόλη, σε Πλάτ.

**ἐπιδημία, ή**, διαμονή σε ένα μέρος, σε Πλάτ.

**ἐπι-δήμιος, -ον (δήμιος)**, αυτός που βρίσκεται ανάμεσα στο πλήθος, που παραμένει στην πατρίδα, *ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες*, ἀρπαγες των ίδιων των συμπολιτών τους, σε Ομήρ. Ιλ.· *πόλεμος ἐπ.*, ἐμφύλιος πόλεμος, στο ίδ.· *ἐπιδήμιον εἶναι*, είμαι, βρίσκομαι στην πατρίδα μου, σε Ομήρ. Οδ.· *ἐπ. ἔμποριο*, εγκατεστημένοι ἔμποροι, σε Ηρόδ.

**ἐπι-δημιουργοί, οί**, ἄρχοντες που στέλνονταν κάθε χρόνο από τις Δωρικές πόλεις στις αποικίες τους, σε Θουκ.

**ἐπί-δημος, -ον**, = *ἐπιδήμιος*, σε Αριστοφ.· *ἐπίδᾶμος φάτις* (Δωρ.), δημόδης, κοινή, τρέχουσα φήμη, σε Σοφ.

**ἐπι-διαβαίνω**, μέλ. *-βήσομαι*, διαβαίνω ύστερα από κάποιον άλλο, σε Ηρόδ.· *ἐπ. τάφρον*, σε Θουκ.· *ποταμόν*, σε Ξεν.

**ἐπι-διαγιγνώσκω**, Ιων. *-γινώσκω*, σκέπτομαι από την αρχή, κρίνω εκ νέου, σε Ηρόδ.

**ἐπι-διαιρέω**, μέλ. *-ήσω*, διαιρώ, διανέμω εκ νέου — Μέσ., διανέμουν μεταξύ τους, σε Ηρόδ.

**ἐπι-διακρίνω**, μέλ. *-κρίνω*, αποφασίζω όπως ο κριτής, σε Πλάτ.

**ἐπι-διαρρήγνυμαι**, αόρ. β' *-διερράγην [ᾗ]*, Παθ., ξεσπώ εναντίον ή λόγω ενός πράγματος, σε Αριστοφ.

**ἐπι-διατάσσομαι**, Μέσ., προσθέτω μία διάταξη, σε Κ.Δ.

**ἐπι-διατίθεμαι**, Μέσ., καταθέτω ως εγγύηση, σε Δημ.

**ἐπι-διαφέρομαι**, Παθ., διασχίζω, περνώ, διαβαίνω ύστερα από, σε Θουκ.

**ἐπι-διδάσκω**, μέλ. *-ζω*, διδάσκω συμπληρωματικά, σε Ξεν.

**ἐπι-δίδωμι**, μέλ. *-δώσω*, **I. 1**. δίνω επιπλέον, *τί τινι*, σε Ομήρ. Ιλ., Ηρόδ., Αττ.

**2**. δίνω ως προίκα, σε Ομήρ. Ιλ., Ξεν. **3**. χαρίζω, σε Θουκ., Αριστοφ.· *ιδίως*, συνεισφέρω ως «δωρεά» για τις ανάγκες της πόλης, αντίθ. προς το *εἰσφέρειν* (το οποίο ήταν αναγκαστικό), σε Ξεν., Δημ.· *πρβλ. ἐπίδοσις*. **II**. Μέσ., επικαλούμαι μάρτυρα, *θεοῦς ἐπιδώμεθα*, σε Ομήρ. Ιλ.· (άλλοι το αναφέρουν ως *ἐπι-δώμεθα*, ας κοιτάξουμε προς το μέρος των θεών, ας προβλέψουμε). **III**. αμτβ., αυξάνομαι, προοδεύω, *ἐς ὕψος*, σε Ηρόδ.· *ἐπὶ τὸ μείζον*, σε Θουκ. κ.λπ.· *ἀπόλ.*, μεγαλώνω, αυξάνομαι, προοδεύω, βελτιώνομαι, στον ίδ.

**ἐπι-δίξημαι**, αποθ., **1**. ερευνώ επιπλέον, προχωρώ παραπέρα στην εξερεύνηση, σε Ηρόδ.· **2**. ψάχνω για κάτι ή αιτούμαι επιπλέον, στον ίδ.· ομοίως και, **ἐπιδίξομαι**, σε Μόσχ.

**ἐπι-δικάζω**, μέλ. *-άσω*, **I**. αποδίδω περιουσία σε κάποιον, λέγεται για τον δικαστή, σε Δημ. — Παθ., *ἐπιδεδικασμένου τὸν κληρον*, έχοντάς το κατακυρωμένο σε κάποιον, στον ίδ. **II. 1**. Μέσ., λέγεται για τον ενάγοντα,

καταφεύγω στο δικαστήριο για να επικυρώσω το δίκιο μου, σε Πλάτ. **2.** με γεν., ενάγω, αιτούμαι δικαστικώς, σε Δημ. κ.λπ.

**ἐπί-δίκος, -ον (δίκη), 1.** αυτός που αμφισβητείται ενώπιον του νόμου· *ἐπίδικος, ή,* κληρονόμος, η οποία ζητείται σε γάμο από τον πλησιέστερο συγγενή της, σε Ρήτ. **2.** γενικά, αμφισβητούμενος, διαφιλονικούμενος, σε Πλούτ.

**ἐπι-δινέω, μέλ. -ήσω,** περιστρέφω ή γυρίζω κάτι πριν το ρίξω, σε Όμηρ. — Μέσ., περιστρέφω, τριγυρίζω στο μυαλό μου, σκέφτομαι, σε Ομήρ. Οδ. — Παθ., αόρ. *ἀ' ἐπεδινήθην,* στριφογυρίζω, όπως τα πουλιά στον αέρα, στο ίδ.

**ἐπι-διορθόομαι, Μέσ.,** επιδιορθώνω, σε Κ.Δ.

**ἐπι-διπλοίζω,** επαναλαμβάνω, σε Αισχύλ.

**ἐπι-διφριάς, -άδος, ή (δίφρος),** σχάρα που βρίσκεται πάνω στον δίφρο, σε Ομήρ. Ιλ.

**ἐπι-δίφριος, -ον (δίφρος),** αυτός που βρίσκεται πάνω στο κάθισμα άρματος, σε Ομήρ. Οδ.

**ἐπι-διώκω, μέλ. -ζω,** τρέχω κατόπιν, καταδιώκω, *τινά,* σε Ηρόδ.

**ἐπι-δόντες, 1.** ονομ. πληθ. μτχ. αορ. β' του *ἐπι-δίδωμι*· αλλά, **2.ἐπ-ιδόντες,** του *ἐπ-εἶδον*.

**ἐπί-δοξος, -ον (δόξα), 1.** λέγεται για πρόσωπα, πιθανός, ενδεχόμενος ή αναμενόμενος να γίνει ή να είναι τέτοιου είδους, με απαρ., *ἐπίδοξοι πείσεσθαι,* πιθανόν να πάθουν, σε Ηρόδ. **2.** λέγεται για πράγματα, πιθανός, με απαρ., *ἐπ. γενέσθαι,* στον ίδ.· απόλ., *κακά ἐπίδοξα,* επίδοξα, προσδοκώμενα, στον ίδ.

**ἐπι-δορπίδιος, -ον, =ἐπιδόρπιος,** σε Ανθ.

**ἐπι-δόρπιος, -ον (δόρπον),** αυτός που προορίζεται για χρήση μετά το δείπνο, σε Θεόκρ.

**ἐπίδοσις, -εως, ή (ἐπιδίδωμι), I.** επιπλέον παροχή, εθελοντική συνεισφορά στην πόλη, «φιλανθρωπία», δωρεά, σε Δημ. **II.** (*ἐπιδίδωμι* αμτβ.), αύξηση, ανάπτυξη, μεγάλωμα, πρόοδος, βελτίωση, εξέλιξη, σε Πλάτ. κ.λπ.

**ἐπι-δουπέω, μέλ. -ήσω,** κάνω θόρυβο ή προξενώ σύγκρουση, *τινι* με κάτι, σε Πλούτ.

**ἐπιδοχή, ή (ἐπιδέχομαι),** υποδοχή καινούριου πράγματος, σε Θουκ.

**ἐπι-δραμέιν, απαρ. αορ. β' του ἐπιτρέχω· -δραμέτην,** γ' δυϊκ.

**ἐπι-δράσσομαι, Αττ. -ττομαι, αποθ.,** θέτω, βάζω στο χέρι μου, *τινος,* σε Πλούτ.

**ἐπιδρομή, ή (ἐπιδραμεῖν),· I.** ξαφνική εισβολή, έφοδος, επίθεση, σε Θουκ.· *ἐξ ἐπιδρομής άρπαγή,* διαρπαγή, λεηλασία μέσω εισβολής, δηλ. «πλιάτσικο», σε Ηρόδ.· *απ' όπου, ἐξ ἐπιδρομής,* αιφνιδίως, στην στιγμή, ξαφνικά, προχείρως, σε Δημ. **II.** το μέρος στο οποίο εισέρχονται τα πλοία, τόπος απόβασης, σε Ευρ.

**ἐπίδρομος, -ον (ἐπιδραμεῖν), I.** αυτός που μπορεί να επιτρέψει εισβολή, *τείχος ἐπ.,* τείχος που επιτρέπει το σκαρφάλωμα, σε Ομήρ. Ιλ.· *ἐπίδρ. Ζεφύροισι,* διαπνεόμενο από δυτικούς ανέμους, σε Ανθ. **II.** *ἐπίδρομος, ό,* σχοινί που εκτείνεται στην πάνω άκρη διχτυού, σε Ξεν.

**ἐπι-δύω, αόρ. β' ἐπέδυν,** εκτελώ κάτι με τέτοιο τρόπο ώστε να διακοπεί, σε Ομήρ. Ιλ., Κ.Δ.

**ἐπιδώμεθα, βλ. ἐπιδίδωμι II.**

**ἐπιείκεια, ή (ἐπιεικής),** λογικότητα, εντιμότητα, ισονομία, σε Θουκ., Πλάτ. κ.λπ.· γλυκύτητα, καλοσύνη, σε Δημ.

**ἐπι-εἴκελος, -ον, = εἴκελος,** όμοιος, παρεμφερής, *τινι,* σε Όμηρ.

**ἐπι-εικής, -ές (εἰκός), · I.** κατάλληλος, αρμόζων, πρέπων, αυτός που ταιριάζει, *τύμβον ἐπεικέα*, αρμόζων στο μέγεθος, σε Ομήρ. Ιλ. · *ἐπεικέ' ἀμοιβήν*, η προσήκουσα αποζημίωση, σε Ομήρ. Οδ. · *ὡς ἐπεικές*, όπως είναι αρμόζων, σε Όμηρ. · με απαρ., *ὄν κ' ἐπεικὲς ἀκούειν*, ο οποίος λόγος πρέπει να ακούγεται, σε Ομήρ. Ιλ. **II.** μετά τον Όμηρ. **1.** λέγεται για δηλώσεις, δικαιώματα κ.λπ. **α)** λογικός, ευλογοφανής, αληθοφανής, παραπειστικός, σε Ηρόδ., Θουκ. **β)** δίκαιος, ορθός, *τῶν δικαίων τὰ ἐπεικέστερα προτιθέασι*, σε Ηρόδ. · *πρὸς τὸ ἐπ. = ἐπεικῶς 3*, σε Θουκ. **2. α)** λέγεται για πρόσωπα, ἄρτιος, τέλειος, σε Ηρόδ., Ξεν. **β)** με ηθική έννοια, λογικός, δίκαιος, ευγενικός, ευγενής, αγαθός, πράος, σε Θουκ., Πλάτ. κ.λπ. · *τούπεικές*, το πρέπον, το δίκαιο, σε Σοφ. **III. 1.** επίρρ. -*κῶς*, Ιων. -*κέως*, αρκετά, αρκούντως, μέτρια, μετριοπαθῶς, Λατ. *satis*, σε Ηρόδ., Αριστοφ. · *τέως μὲν ἐπ.*, για μικρό χρονικό διάστημα, σε Πλάτ. **2.** πιθανῶς, λογικῶς, στον ίδ. **3.** με επιείκεια, με ευμένεια, σε Πλούτ.

**ἐπι-εικτός, -ή, -όν (εἴκω)**, συγκαταβατικός, υποχωρητικός· με ἄρνηση, ανυποχώρητος, ανένδοτος, ακλόνητος, ἀκαμπτος, σε Ομήρ. · *ἔργα οὐκ ἐπεικτά*, ανένδοτα, σκληρά, σε Ομήρ. Οδ.

**ἐπι-ειμένος**, Ιων. αντί *ἐφ-ειμένος*, μτχ. Παθ. παρακ. του *ἐπιέννυμι*.

**ἐπιείσομαι**, μέλ. του *ἔπειμι* (εἶμι ἴβο) · **-ἐπεισάμενος**, μτχ. αορ. α'

**ἐπι-έλομαι**, Επικ. αντί *ἐπ-έλομαι*.

**ἐπι-έννυμι**, Επικ. αντί *ἐφ-έννυμι* · αόρ. α' *ἐπί-εσσα* — Μέσ., Ιων. απαρ. ενεστ.

*ἐπ-είνυσθαι*, αόρ. α' *ἐπι-εσσάμην* — Παθ., γ' ενικ. παρακ. *ἐπί-εσται*, μτχ. *ἐπι-ειμένος* · επιθέτω ή ρίχνω πάνω σε κάποιον, σε Ομήρ. Οδ. — Παθ., μτχ.

παρακ., μεταφ., *ἐπειμένος ἀλκήν*, περιβεβλημένος με δύναμη, σε Ομήρ. Ιλ. κ.λπ. · *χαλκὸν ἐπέσται*, έχει χαλκό από πάνω του ή είναι καλυμμένος με αυτόν, σε Χρησμ. παρά Ηροδ. — Μέσ., ντύνομαι, φορώ από πάνω, βάζω πάνω μου ως ανώτερο ένδυμα ή σκέπασμα, πανωφόρι, σε Ομήρ. Ιλ., Ηρόδ.

**ἐπιζάνω**, Ιων. αντί *ἐφιζάνω*.

**ἐπι-ζᾶρέω** = *ἐπι-βαρέω*, σε Ευρ. · βλ. **Z, ζ**.

**ἐπι-ζάφελος[ᾱ], -ον**, ορμητικός, σφοδρός, βίαιος, σε Ομήρ. Ιλ. · επίρρ., *ἐπιζαφελῶς* (ὅπως αν προερχόταν από το *ἐπιζαφελής*), ορμητικά, μανιωδῶς, σε Όμηρ. (Το απλό *ζάφελος* δεν απαντά καθόλου· συνδέεται με το πρόθεμα *ζα-*).

**ἐπι-ζάω**, Ιων. -*ζῶω*, μέλ. -*ζήσω*, Ιων. -*ζώσω* · επιβιώνω, επιζῶ, σε Ηρόδ., Πλάτ.

**ἐπιζεύγνυμι και -ύω**, μέλ. -*ζεύξω*, **1.** δένω, συνδέω στο πάνω μέρος, σε Ηρόδ., Πλούτ. · απλῶς, δένω σφιχτά, ενώνω γερά, σε Θεοκρ. **2.** δένω πάνω σε, συνάπτω, Λατ. *adjungere*, σε Αισχύλ. · μεταφ. στην Παθ., *μηδ' ἐπιζευχθῆς στόμα φήμαις πονηραῖς*, ούτε να αφήσεις το στόμα σου να ενδώσει σε πονηρά λόγια, στον ίδ.

**ἐπι-ζεφῦρος, -ον**, αυτός που έχει κατεύθυνση προς τη δύση, δυτικός· οι Λοκροί της Ιταλίας αποκαλούνταν *Ἐπιζεφύριοι*, σε Ηρόδ.

**ἐπι-ζέω**, μέλ. -*ζέσω*, **I.** φουσκώνω, κοχλάζω· μεταφ., *ἡ νεότης ἐπέξεσε*, η νεανική μου ψυχή «έβραζε», σε Ηρόδ. · *κέντρ' ἐπίξεσαντα*, λέγεται για το δηλητήριο που ενεργεί στο δέρμα, σε Σοφ. · *πῆμα Πριαμίδαις ἐπέξεσε*, σε Ευρ. **II.** Ενεργ., κάνω κάτι να βράσει, θερμαίνω, με αιτ., *ἐπιζεῖν λέβητα*, στον ίδ.

**ἐπί-ζηλος**, Δωρ. -*ζᾶλος, -ον*, αξιοζήλευτος, ευτυχισμένος, ευτυχής, σε Αισχύλ.

**ἐπι-ζήμιος**, Δωρ. -*ζάμιος, -ον* (ζημία) · **I. 1.** αυτός που προξενεί, που επιφέρει βλάβη, επιβλαβής, βλαβερός, επιζήμιος, σε Θουκ., Ξεν. **2.** αξιοποινος· *ἐπιζήμια, τά*, ποινές, σε Δημ. **II.** αυτός που υπόκειται σε τιμωρία, που του επιβάλλεται ποινή, σε Αισχίν.

**ἐπι-ζημιώω**, μέλ. -ώσω, επιβάλλω πρόστιμο, *στατήρι κατά τὸν ἄνδρα*, κάθε ἄνδρας κι ἀπὸ ἓναν στατήρα (ελλ. νόμισμα), σε Ξεν.

**ἐπι-ζητέω**, μέλ. -ήσω, ἀναζητώ, ἐπιθυμῶ, ποθῶ, Λατ. desiderare, *τινά*, σε Ηρόδ.· *ἐπ. τινά*, διεξάγω περαιτέρω ἔρευνα γιὰ κάποιον, σε Δημ.· *ἀπόλ., οἱ ἐπιζητοῦντες*, σε Ξεν.

**ἐπι-ζώννυμι**, μέλ. -ζώσω, ζώνω ἐπάνω — Παθ., *ἐπέζωσμέναι*, με τα ρούχα τοὺς ζωσμένα κατὰ τέτοιο τρόπο, ὥστε τὸ στήθος νὰ ἀφήνεται γυμνό, σε Ηρόδ.· *ἐπέζωσμένος ἐγχειρίδιον*, ζωσμένος με ἓνα στυλέτο, σε Ξεν.

**ἐπιζῶω**, Ἰων. ἀντὶ *ἐπιζάω*.

**ἐπίηλα[ῖ]**, ἀορ. ἀ΄ τοῦ *ἐπιάλλω*.

**ἐπ-ίημι**, Ἰων. ἀντὶ *ἐφ-ίημι*.

**ἐπιήνδανον**, Ἐπικ. ἀντὶ *ἐφήνδανον*, παρατ. τοῦ *ἐφρανδάνω*.

**ἐπί-ηρα, τά (ἦρα)**, ἀποδεκτά, εὐπρόσδεκτα δῶρα, σε Σοφ., Ἀνθ.

**ἐπι-ήρᾶνος, -ον (ἦρα)**· **I.** εὐχάριστος, εὐπρόσδεκτος, σε Ομήρ. Ὀδ. **II.** αὐτός που ἐπικουρεῖ, βοηθά, συνδράμει ἐναντίον, με γεν., σε Ἀνθ.· αὐτός που ὑπερασπίζεται, προστατεύει, αὐτός που ἀπωθεῖ, ἀποκρούει, που διοικεῖ, ἐπίσης με γεν., στον ἴδ.

**ἐπίηρος, -ον**, βλ. **ἐπίηρα**.

**ἐπι-θάλάμιος, -ον (θάλαμος)**, γαμήλιος, σε Λουκ.· ὡς οὐσ., *ἐπιθαλάμιος, ὁ*, ἢ ἡ (ενν. ὕμνος ἢ ᾠδή), γαμήλιο τραγούδι, σε Θεόκρ., Λουκ.

**ἐπι-θάλασσιδίου**, Ἀττ. -ττίδιος, -ον, = τὸ ἐπὸμ., σε Θουκ., Ξεν.

**ἐπι-θάλασσιος**, Ἀττ. -ττιος, -α, -ον ἢ -ος, -ον, αὐτός που βρίσκεται ἢ διαμένει στὴν ακτή, δηλ. παραθαλάσσιος, Λατ. maritimus, σε Ηρόδ., Θουκ.

**ἐπι-θάνᾶτος, -ον**, βαριά ἄρρωστος, αὐτός που βρίσκεται κοντὰ στις πύλες τοῦ θανάτου, τοῦ Ἄδη, σε Δημ.

**ἐπι-θαρσέω**, Ἀττ. -ρρέω, ἐμπιστεύομαι, *τινί*, σε Πλούτ.

**ἐπι-θαρσύνω[ῶ]**, Ἀττ. -ρρύνω, παρακινῶ, δίνω θάρρος, *τινά*, σε Ομήρ. Ἰλ., Πλούτ.

**ἐπι-θανυμάζω**, μέλ. -σω, ἀποδίδω τιμὴ σε, *τινά*, σε Ἀριστοφ.

**ἐπι-θεάζω**, = τὸ ἐπὸμ., *ἐπιθεάζων*, με κατάρες, σε Πλάτ.

**ἐπι-θειάζω**, μέλ. -σω, **I.** επικαλοῦμαι τὸ ὄνομα τῶν θεῶν ἢ καλῶ τοὺς θεοὺς ὡς μάρτυρες, ἐξορκίζω, ἐκλιπαρῶ, επικαλοῦμαι πνεῦμα, ἱκετεύω, Λατ.

obtestari per deos, σε Θουκ. **II.** παρέχω ἐμπνευση, *τινί*, σε Πλούτ.

**ἐπιθειασμός, ὁ**, ἐπὶ κληση τῶν θεῶν, σε Θουκ.

**ἐπιθειήν**, ευκτ. αορ. β΄ τοῦ *ἐπιτίθημι*· **ἐπιθειῆναι**, ἀπαρ.

**ἐπιθειῆτε**, Ἐπικ. ἀντὶ *ἐπιθειήτε*, β΄ πληθ. ευκτ. αορ. β΄ τοῦ *ἐπιτίθημι*.

**ἐπι-θεράπευω**, μέλ. -σω, ὑπηρετῶ με ἐπιμέλεια, ἐργάζομαι με ζήλο γιὰ, *τι*, σε Θουκ.

**ἐπιθές**, προστ. αορ. β΄ τοῦ *ἐπιτίθημι*.

**ἐπιθέσεις, -εως, ἢ (ἐπιτίθημι)**· **I.** ἐπίθεση, *τῶν χειρῶν*, σε Κ.Δ. **II.** (ἀπὸ Μέσ.), προσβολή, ἐπίθεση, σε Ξεν.

**ἐπι-θεσπίζω**, μέλ. -σω, λέγεται γιὰ τὴν ἰέρεια Πυθία, προφητεύω ἢ μαντεύω, προλέγω τὸ μέλλον καθισμένος πάνω σε, *τῷ τρίποδι*, σε Ηρόδ.

**ἐπιθετέον**, ρημ. ἐπίθ. τοῦ *ἐπιτίθημι*· **I.** αὐτό που πρέπει νὰ ἐπιτεθεῖ, νὰ ἐπιβληθεῖ, *δίκην*, σε Πλάτ. **II.** αὐτό που πρέπει νὰ ἐπιδοθεῖ σε κάποια ἐργασία, *τινί*, στον ἴδ.

**ἐπιθετικός, -ή, -όν (ἐπιτίθεμαι)**, ἕτοιμος πρὸς ἐπίθεση, *θηρίοις*, σε Ξεν.· ἐπιχειρηματικός, τολμηρός, θαρραλέος, στον ἴδ.

**ἐπίθετος, -ον (ἐπιτίθημι)**, πρόσθετος, προσηρητημένος, σε Πλούτ.

**ἐπι-θέω**, μέλ. -*θεύσομαι*, τρέχω προς ή κατόπιν κάποιου, κυνηγώ, σε Ηρόδ., Ξεν.

**ἐπιθήκη, ή (ἐπιτίθημι)**, προσθήκη, αύξηση, σε Ησίοδ.· αιτ. ως επίρρ., *κάπιθήκην τέτταρας*, και τέσσερις δραχμές επιπλέον στη συμφωνία, σε Αριστοφ.

**ἐπίθημα, -ατος, τό, 1.** κάτι που τοποθετείται πάνω σε, καπάκι, σκέπασμα, επικάλυμμα, σε Ομήρ. Ιλ., Ηρόδ. **2.** μνημείο, άγαλμα τάφου, σε Πλούτ.

**ἐπι-θιγγάνω**, αόρ. β' *ἐπέθιγον*, αγγίζω την επιφάνεια, αγγίζω ελαφρά, με γεν., σε Πλούτ.

**ἐπι-θοάζω**, μόνο στον ενεστ., κάθομαι ως ικέτης κοντά στον βωμό, σε Αισχύλ., Ευρ.

**ἐπι-θορῦβέω**, μέλ. -*ήσω*, φωνάζω για, Λατ. *acclamare*, ως σημαδι είτε επιδοκιμασίας είτε δυσαρέσκειας, σε Ξεν.

**ἐπι-θραύω**, μέλ. —*σω*, σπάω επάνω σε, σε Ανθ.

**ἐπιθρέξας**, μτχ. αορ. α' του *ἐπιτρέχω*.

**ἐπι-θρηνέω**, μέλ. -*ήσω*, θρηνώ για κάτι, με αιτ., σε Βάβρ.

**ἐπι-θρώσκω**, μέλ. -*θοροῦμαι*, αόρ. β' -*έθορον*· **I.** πηδῶ, επιβαίνω σε πλοίο, με γεν., σε Ομήρ. Ιλ.· επίσης, με δοτ., πηδῶ υβριστικά (περιφρονητικά) πάνω σε, Λατ. *insultare*, *τύμβω ἐπιθρώσκων Μενελάου*, στο ίδ. **II.** πηδῶ άνωθεν, πάνω από, *τόσσον ἐπιθρώσκουσι*, τόσο μακριά (τα άλογα) εκτινάσσονται με ένα πήδημα, στο ίδ.

**ἐπι-θῦμέω**, μέλ. -*ήσω* (*θυμός*), θέτω την ψυχή μου αποκλειστικά σε κάτι, ποθῶ, λαχταρά, επιθυμῶ σφόδρα, έχω τον πόθο, την επιθυμία, με γεν., σε Ηρόδ., Αισχύλ. κ.λπ.· επίσης, με γεν. προσ., σε Ξεν.· με απαρ., επιθυμῶ να κάνω κάτι, σε Ηρόδ., Σοφ.· απόλ., επιθυμῶ, ποθῶ, σε Θουκ. κ.λπ.· *τὸ ἐπιθυμοῦν τοῦ πλοῦ* = *ἐπιθυμία*, προθυμία, λαχτάρα για αυτόν, στον ίδ.

**ἐπιθύμημα[ῦ], -ατος, τό**, αντικείμενο πόθου, σε Ξεν.

**ἐπιθύμητής, -οῦ, ὁ, 1.** κάποιος που λαχταρά ή επιθυμεί κάτι, με γεν., σε Ηρόδ. κ.λπ. **2.** απόλ., ένθερμος φίλος ενός πράγματος, οπαδός, σε Ξεν.

**ἐπιθύμητικός, -ή, -όν**, αυτός που επιθυμεί, αυτός που έχει την επιθυμία, αυτός που ποθεί κάτι, με γεν., σε Πλάτ. κ.λπ.· επίρρ., *ἐπιθυμητικῶς ἔχειν τινός* = *ἐπιθυμεῖν*, στον ίδ.

**ἐπιθυμία**, Ιων. -*ίη, ή (ἐπιθυμέω)*, **1.** επιθυμία, φλογερός πόθος, λαχτάρα, σε Ηρόδ., Πλάτ. κ.λπ.· *ἐπιθυμία*, με πάθος, αντίθ. προς το *προνοία*, σε Θουκ. **2.**

με γεν., λαχτάρα, προσδοκία για κάτι, επιθυμία ενός πράγματος, στον ίδ. κ.λπ.· ομοίως και, *ἐπ. πρὸς τι*, στον ίδ.

**ἐπιθυμιάμα, -ατος, τό**, προσφορά θυμιάματος, λιβανιού, σε Σοφ.

**ἐπι-θῦμιάω**, μέλ. -*άσω*, προσφέρω θυμιάμα, λιβάνι δηλ. θυμιατίζω, λιβανίζω, σε Πλούτ.

**ἐπ-ιθύνω[ῦ]**, οδηγῶ ευθεία, κατευθύνω, σε Σοφ.

**ἐπι-θύω, (θύω)**

**A. I. 3)**, μέλ. -*ύσω [ῦ]*, **I.** θυσιάζω επιπλέον ή κατόπιν προηγούμενης θυσίας, σε Αισχύλ., Ευρ.· ομοίως και στη Μέσ., Πλούτ. **II.** προσφέρω θυμιάμα, λιβάνι πάνω στον βωμό· γενικά, προσφέρω, σε Αριστοφ.

**ἐπι-θύω (θύω B)**· **1.** μόνο στον ενεστ., τρέχω με ορμή προς, σε Ομήρ. Οδ. **2.** με απαρ., προσπαθῶ πολύ να κάνω κάτι, σε Ομήρ. Ιλ., Ομηρ. Ὑμν. (*ἐπι-θύω*, στον Όμηρ.).

**ἐπι-θωρᾶκίδιον, τό**, χιτώνας φορεμένος επάνω απ' τον *θώρακα*.

**ἐπι-θωρᾶκίζομαι**, Μέσ., οπλίζομαι, εξοπλίζομαι, σε Ξεν.

**ἐπι-θωῦσσω**, μέλ. -ζω, φωνάζω δυνατά, κραυγάζω, δίνω μεγαλοφώνως διαταγές, σε Αισχύλ.· *ἐπεθωῦζας τοῦτο*, ανακοίνωσες, ὠθήσες αυτό πάνω μας, στον ίδ.

**ἐπι-ιδμων**, -ον, γεν. —ονος = *ἐπίστωρ*, τινος, σε Ανθ.

**ἐπι-ίζομαι**, Ιων. αντί *ἐφ-έζομαι*, σε Ανθ.

**ἐπι-ίστωρ**, -ορος, ὁ, ἡ, **1.** μυημένος σε κάτι, με γεν., σε Ομήρ. Οδ. **2.** ειδήμων, ἔμπειρος σε κάτι, με γεν., σε Ανθ.

**ἐπι-καθαιρέω**, μέλ. -ήσω, καταρρίπτω ἢ καταστρέφω επιπλέον, σε Θουκ.

**ἐπικαθέζηται**, γ' ενικ. υποτ. αορ. β' του *ἐπικαθίζομαι*.

**ἐπι-καθεύδω**, μέλ. -καθευδήσω, κοιμάμαι επάνω σε, *τινί*, σε Λουκ.

**ἐπι-κάθημαι**, Ιων. -κάθημαι, **I. 1.** Παθ., κάθομαι επάνω σε, *τινι*, σε Ηρόδ., Αριστοφ.· πιέζω, κάθομαι βαρύς πάνω σε, *ἐπί τινι*, στον ίδ. **2.** *ἐπ. ἐπὶ τῆς τραπέζης*, κάθομαι στον πάγκο μου, λέγεται για αργυραμοιβό, σε Δημ. **II.** βρίσκομαι απέναντι από μια θέση, την πολιορκώ, σε Θουκ.

**ἐπικαθίζω**, **I.** βάζω κάποιον να καθίσει επάνω σε, *τινὰ ἐπί τι*, σε Ιππ. — Μέσ., αόρ. β' -*καθέζομην*, *φυλακὴν ἐπεκαθίσαντο*, είχαν τοποθετήσει, εγκαταστήσει φρουρά, σε Θουκ. **II.** αμτβ., κάθομαι πάνω σε, σκοντάφτω, βρίσκω τυχαία, σε Πλούτ.

**ἐπι-καινῶω**, μέλ. -ώσω, εισάγω καινοτομίες στους νόμους, σε Αισχύλ.

**ἐπι-καίνυμαι**, παρακ. -κέκασμαι· **I.** αποθ., υπερβαίνω, υπερτερώ, υπερέχω, με αιτ., σε Ομήρ. Ιλ. **II.** ως Παθ., στολίζομαι ἢ κοσμούμαι με κάτι, με δοτ., στο ίδ.

**ἐπι-καίριος**, -ον, **1.** = *ἐπικάιρος*, σε Ξεν. **2.** σπουδαίος, *οἱ ἐπικαιριώτατοι*, οι πιο σπουδαίοι αξιωματικοί του στρατεύματος, στον ίδ.· με απαρ., *οἱ θεραπεύεσθαι ἐπικαίριοι*, εκείνοι των οποίων η θεραπεία είναι πολύ σημαντική, στον ίδ.